

Sveučilište J.J.Strossmayer u Osijeku, Hrvatska
Akademija za umjetnost i kulturu
Odsjek za instrumentalne studije

Međunarodna Akademija suvremene glazbe u Osijeku za ansamble i skladatelje
2021

Međunarodna Akademija suvremene glazbe
u Osijeku za ansamble i skladatelje

MAS-GO-AS

MAS-GO-AS

1. - 10. 9. 2021.

GOSTI:

OLIVIA DE PRATO / violina (Austrija/Italija)

MARIEL ROBERTS / violončelo (SAD)

GORDAN TUDOR / saksofon (HR)

rezidencijalni ansambl: **SYNCHRONOS ANSAMBL**

KOMPOZITORI:

DAVOR BOBIĆ (Hrvatska)

SANJA DRAKULIĆ (Hrvatska)

REIKO FUETING (Njemačka/SAD)

SANDA MAJUREC (Hrvatska)

MLADEN TARBUK (Hrvatska)

Program

1. rujna 2021.

Koncert u 18 sati (ZOOM)

Olivia de Prato, violin

Victor Lowrie Tafoya, viola (Ansambl Synchronos)

Victor Lowrie Tafoya: "Strength Looks Like Weakness" (2009/18) za violinu i violu

Anahita Abbasi: "Situation IV/ Io E iO" (2016/19) za violinu solo

Victor Lowrie Tafoya: "Tempio" (2020) za skordatura viola solo

Yunfei Li: "The Light of Turpan" (2020) za violinu i violu

2. rujna 2021. u 15 sati (ZOOM)

Victor Lowrie Tafoya

predavanje "Violski repertoar i sviračke tehnike, 2007-21"

3. rujna 2021.

Olivia de Prato u 18 sati (ZOOM)

predavanje "Suvremene kompozicije za violinu"

4. rujna 2021. u 15 sati (ZOOM)

Srđan Berdović

predavanje „Kompozicija, improvizacija i aranžiranje“

5. rujna 2021. u 15 sati (ZOOM)

Renaud Guy

Predavanje „Klarinet danas- solo i u ansamblima“

6. rujna 2021.

Mariel Roberts u 18 sati

predavanje "Narudžbe i suradnje kompozitora i instrumentalista"

7. rujna 2021 u 12 sati

Mladen Tarbuk

predavanje "Glazba kao arhitektura u vremenu"

Koncert u 18 sati - Mala dvorana Kulturnog centra Osijek

Maribel Roberts, violončelo

Ansambl Synchronos

Eric Lamb, flauta, Vlatka Peljhan, violina, Mia Elezović, klavir

Reiko Fueting: „finden-suchen“ za alt-flautu, violončelo i klavir

Davor Bobić: Mala fantazija za violončelo i klavir

Sanda Majurec: Un soffio, un sospiro za alt- flautu

Alex Mincek: "flutter" za violončelo solo

Sanja Drakulić: Sweet dreams za violinu i klavir

Brian Ferneyhough: "Casandra's Dream Song" (1970) za solo flautu

Mladen Tarbuk: La Sonnanbula za violinu, violončelo i klavir

8.rujna 2021

Eric Lamb

Predavanje „Uvod u proširene tehnike za flautu i notacija“

9.rujna 2021.

Mia Elezović

predavanje „Proširene klavirske tehnike“

Koncert u 18 sati - Galerija Kulturnog centra Osijek

Gordan Tudor, saksofon

Steve Reich: New York Counterpoint

Matthias Kranebitter: Koncert za alt saksofon i MIDI orkestar (I st.)

Ana Horvat: Sax And The Machine

Deni Pjanić: -E-

Ryo Noda: The Day Of Split

10.rujna 2021. u 18 sati - Salon Akademije za umjetnost i kulturu

Završni koncert sudionika MAS-GO-AS 21

Mentori

Davor Bobić, skladatelj, pedagog, organizator i voditelj nekad varaždinske, a danas osječke glazbene sezone te dugogodišnji ravnatelj Varaždinskih baroknih večeri, Davor Bobić (1968.) je bez sumnje jedan od najutjecajnijih glazbenika suvremenog hrvatskog glazbenog života. Rođen u Varaždinu gdje je završio osnovnu i srednju školu, na Konzervatoriju P. I. Čajkovski u Kijevu diplomirao je harmoniku, kompoziciju i teoriju glazbe. Pedagošku karijeru započeo je neposredno nakon studija na varaždinskoj Glazbenoj školi. Nastavlja je na Umjetničkoj akademiji u Osijeku gdje je od 2003. godine docent, od 2008. izvanredni, a od 2014. redovni profesor. Od 2005. do 2009. godine je voditelj Odsjeka za glazbenu umjetnost, a obnašao je i dužnost voditelja katedre za glazbenu pedagogiju. Godine 2009. je na istoj ustanovi imenovan prodekanom za znanost i umjetnost. Uz niz organizacijskih poboljšanja, pod njegovim se vodstvom ili uz njegovo sudjelovanje na Umjetničkoj akademiji povećava broj studijskih programa (klavir, kompozicija, gitara, muzikoterapija) i uvode potpuno novi (studij tamburice), dok će na Glazbenoj školi u Varaždinu prije svega biti zapamćen po tome što je, sredinom 90-tih godina, prvi i do sad jedini u Hrvatskoj pokrenuo skladateljsku klasu za osnovnu i srednju školu koju s manjim prekidima vodi do danas. U vrijeme kada je bio ravnatelj Koncertnog ureda – od 1999. do 2007. – Varaždin je kao rijetko kad u svojoj povijesti imao kontinuiranu glazbenu sezonu, a dolaskom na čelo Varaždinskih baroknih večeri, 2006. godine, mijenja koncept festivala osmišljavajući ga u skladu sa suvremenim promišljanjima rane glazbe. Skladateljski opus Davora Bobića jedan je od najopsežnijih, najraznolikijih i najizvođenijih u suvremenoj hrvatskoj glazbi. Obuhvaća instrumentalna, vokalna, vokalno-instrumentalna i glazbeno-scenska djela. Instrumentalni dio opusa sastoji se od skladbi za različite solo instrumente: najviše harmoniku koju Bobić poznaje i kao interpret, zatim klavir, gudačke i puhačke instrumente uz i bez pratnje klavira. Tu je zatim glazba za najrazličitije komorne sastave – gudačke, puhačke, harmonikaške, kombinacije gudača i puhača itd. -, koncertantna i glazba za različite orkestralne sastave. Što se vokalne glazbe tiče najviše piše za zborove, a cappella ili uz instrumentalnu pratnju (klavir, udaraljke i sl. ili uz kombinaciju s nekim melodijskim instrumentom), dječje, djevojačke, ženske, mješovite. Od opsežnijih vokalno-instrumentalnih djela tu su oratoriji: Kralj Tomislav, Izaija, Kantate; Jerihon i Amida te Vukovarski requiem, a od glazbeno-scenskih balet s pjevanjem Veronika Desinićka. Autor je i filmske glazbe te glazbe za niz kazališnih predstava. <http://davorbobic.com>

Stvaralaštvo **Sanje Drakulić** (1963.) širom je otvorilo prostore suvremenoga glazbenog života energičnom gestom moćnog stvaralačkog potencijala. Predstavnica prve generacije mladih skladatelja nove Hrvatske, teško proživjevši dramatične događaje jugoslavenskog raspada, jedva da je bila ušla u razdoblje umjetničke zrelosti, a već je postala autoricom više od stotinu kompozicija u svim žanrovima suvremene glazbe: od velikih scenskih djela – opere i baleta, simfonija, koncerata, oratorija i zborova, do komornoinstrumentalnih kompozicija za različite sastave, solističkih instrumentalnih i vokalnih kompozicija te elektronske glazbe. Drakulić je započela svoje glazbeno putovanje u rodnom Zagrebu: prvo u GŠ Lisinski, a zatim na MA, u klasi istaknute pijanistice P. Gvozdić, koja je među prvima podržala skladateljske eksperimente svoje učenice. Taj novi hobi – komponiranje – uputio je mladu diplomiranu glazbenicu u Moskvu, na pohađanje cijelog studija kompozicije unutar zidina Moskovskoga konzervatorija, kod profesora A. Pirumova i J. Bucka. Tijekom studija u Moskvi Drakulić upija ne samo tradiciju ruske skladateljske škole nego i sve nove i značajne

tendencije svjetske kulture, posjećujući seminare vodećih europskih i američkih skladatelja koji su gostovali u Moskvi: Stockhausena, Bouleza, Cloziera, Stroppe, Crumba, Eatona, Appletona i drugih. Upoznavanje različitih slojeva suvremene glazbene kulture oblikovalo je stvaralački stav mlade autorice, koji je već u najranijim djelima prodro u teme univerzalnog značenja te o njima otvoreno i sugestivno govorio. Članica skladateljskih saveza triju zemalja – Hrvatske, Rusije i Velike Britanije, Drakulić je aktivna sudionica međunarodnoga glazbenog života današnjice. Njezine kompozicije čuju se na najvećim međunarodnim forumima suvremene glazbene umjetnosti u Hrvatskoj i svijetu. Sama nastupa kao pijanist izvodeći poglavito vlastite skladbe.

Sanda Majurec (1971.) diplomirala je kompoziciju (1997.) u razredu prof. Stanka Horvata i čembalo (1999.) u razredu prof. Višnje Mažuran. Usavršavala se u Semmeringu kod Ericha Urbannera i u Szombatelyju kod Michaela Jarrella. Pohađala je Ljetnu školu nove glazbe u Darmstadtu. Surađivala je sa skladateljem elektroničke glazbe Robertom Zanatom u stvaranju skladbi za akustične instrumente i elektroniku.

2006. godine boravila je u Centru za kompozitore u švedskom Visbyju, u sklopu kulturne suradnje između Hrvatske i Švedske. Još od studentskih dana surađuje s istaknutim umjetnicima i ansamblima, a njezine skladbe izvode se na koncertima i festivalima u zemlji i inozemstvu od kojih izdvaja Muzički biennale Zagreb, Glazbenu tribinu u Puli i Opatiji, Osorske glazbene večeri, Bartòk festival u Szombatelyju, Mali festival čembala i dr. Od značajnijih praizvedbi izdvaja balet Nychthemeron, u suradnji s koreografom Stašom Zurovcem koji je nastao kao narudžba Muzičkog biennala Zagreb 2013. u koprodukciji sa Slovenskim narodnim gledališćem iz Maribora.

Kao čembalistica usavršavala se na brojnim seminarima barokne glazbe i plesa Aestas musica u Varaždinu kod Laurencea Cummingsa. Izdvaja nastupe s Varaždinskim komornim orkestrom pod ravnanjem Catherine Macintosh, s Hrvatskim baroknim ansamblom pod ravnanjem Laurencea Cummingsa i Stefana Montanarija te na festivalu Esteban Salas u Havani, nastupe u Torontu i Buenos Airesu te izvedbe solističkih, dvostrukih i trostrukih koncerata J. S. Bacha na Malom festivalu čembala. Jedna je od utemeljitelja Malog festivala čembala i osnivača Hrvatske udruge čembalista Continuo. Niz godina bavila se razvojem glazbene kreativnosti na predmetu Vježbe iz kompozicije na Glazbenom učilištu Elly Bašić. Zaposlena je kao redovita profesorica na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku.

Mladen Tarbuk (1962.) jedan od najsvestranijih umjetnika na hrvatskoj glazbenoj sceni, djeluje s jednakim uspjehom kao skladatelj, dirigent, muzički pisac, pedagog i producent. Kruna njegove raznovrsne karijere je bio koncert s orkestrom Concert-Verein održan 2008. u bečkom Musikverein. Tom prigodom se na programu, uz Haydnova i Mozartova djela, našla i njegova skladba Sebastian u snu. Kao dirigent je postigao međunarodni ugled djelujući pet godina, 2004-2009, kao stalni gost dirigent Njemačke opere na Rajni u Düsseldorfu, te gostujući u raznim opernim kućama i koncertnim dvoranama, surađujući pri tom s brojnim uglednim simfonijskim orkestrima i opernim kućama (Kanada, Meksiko, Njemačka, Austrija, Italija, Češka, Mađarska...). Glazbeni život Hrvatske je obilježio velikim opernim produkcijama Muzičke akademije u okviru ciklusa „Lisinski subotom“, višegodišnjom suradnjom sa Simfonijskim orkestrom HRT, s kojim je snimio tisuće minuta pretežno hrvatske glazbe, te osnivanjem Simfonijskog puhačkog orkestra HV. Usprkos brojnih smetnji je u kratkom periodu kao intendant HNK uspio ponuditi hrvatskoj javnosti niz vrhunskih predstava

(Glorija, Lady Macbeth Mcenskog okruga, Don Carlos, Tristan i Izolda, Bajadera, Romeo i Julija). Kao skladatelj se još zarana, pojavio na međunarodnoj sceni. 1990. na međunarodnom festivalu Gaudeamus Amsterdam se praisvela njegova skladba Martyre d'un jongleur, te je, na prvom međunarodnom skladateljskom natječaju Beč 1991., kojem je predsjedavao Claudio Abbado, njegova skladba Medida del tiempo dobila preporuku za izvedbu. Skladbu je u Konzerthausu, u okviru festivala Wien Modern praisveo dr. Friedrich Cerha sa svojim ansamblom die reihe. Potom je 1993. dobio dvije prve nagrade na međunarodnim natjecanjima Ernst Vogel i Tolosa, te kasnije i brojne hrvatske nagrade (Šulek, dva puta Slavenski, Papandopulo, HAZU, Nagrada KD Vatroslav Lisinski). Skladbe su mu izvođene na značajnim festivalima suvremene glazbe (Europamusicale München, Musicora i Le Temps de Soufle Paris, Trieste Prima, Svjetski dani glazbe Manchester 1997, World Saxophone Congress Glasgow, Musikprotokoll, Hörrohr i Erasmus u Grazu, Moskovska jesen, Muzički biennale Zagreb). Djela mu se pojavljuju na brojnim nosačima zvuka (HoneyRock, Orfej i Cantus). Njegov balet Tramvaj zvan čežnja je otvorio Svjetske dane glazbe 2005. u Zagrebu. Posebnu čast mu je načinio grad Wuppertal narudžbom skladbe povodom smrti barda suvremene glazbe, čelista Siegfrieda Palma. Tako je nastala skladba Über glitzernden Kies, koju je praisvela Gail Gilmore. Njegov opus broji 75 skladbi, od solističke i komorne glazbe do velikih simfonijskih i scenskih formi. Kao pedagog djeluje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, na kojoj predaje kompoziciju, orkestar i muzičku teoriju.
<https://mladentarbuk.com/>

Reiko Fueting rođen je 1970. godine u Königs Wusterhausenu, Njemačkoj Demokratskoj Republici. Studirao je kompoziciju i klavir na Hochschule für Musik "Carl Maria von Weber" u Dresdenu, na Sveučilištu Rice u Houstonu, na Manhattan School of Music u New Yorku i na Seoul National University. Neki od njegovih najutjecajnijih profesora bili su skladatelji Jörg Herchet i Nils Vigeland te pijanist Winfried Apel. Reiko Fueting se 2000. godine pridružio odsjeku za teoriju glazbe na Manhattan School of Music u New Yorku. Pet godina kasnije postao je i dio Odsjeka za kompoziciju, a imenovan je pročelnikom Odsjeka za teoriju glazbe. Godine 2020. imenovan je pročelnikom Odjela za kompoziciju. Predavao je vokalnu pratnju na Konzervatoriju za glazbu i kazalište u Rostocku u Njemačkoj, a gostovao je i kao gostujući predavač na sveučilištima i konzervatorijima u Kini, Kolumbiji, Njemačkoj, Italiji, Rusiji, Južnoj Koreji i Sjedinjenim Američkim Državama. Kao skladatelj, Reiko Fueting dobio je brojne nagrade, nagrade, stipendije, stipendije i provizije. Njegova je glazba izvođena u zemljama Europe, Amerike i Azije. Njegov izdavač je Edition Gravis u Berlinu, Njemačka; a većina njegovih snimaka objavljena je na izdavačkoj kući New Focus u New Yorku. Surađivao je s raznim glazbenicima, ansamblima i orkestrima, s posebnim interesom za vokalne sastave i sastave koji nastupaju na instrumentima iz razdoblja. Trenutno radi na operi o životu mistične časne sestre Mechthild von Magdeburg, koja će biti premijerno izvedena na ponovnom otvaranju koncertne dvorane u Magdeburgu u Njemačkoj 2022. godine. "Svojom glazbom nastojim istražiti psihološku prirodu sjećanja, budući da je projicirano na kompozicijsko sredstvo glazbenog citata. Ostvarivanjem ovog uređaja u čitavom glazbenom spektru asimilacije, integracije, disimilacije, dezintegracije i segregacije, dok se slobodno kreću između jasnih granica i postupnih prijelaza, citat i sjećanje mogu funkcionirati kao sredstvo za promišljanje o suvremenoj umjetničkoj, kulturnoj, društvenoj i političke pojave".
www.reikofueting.com

Međunarodno priznata kao solistica, ali i komorna glazbenica, austro-talijanska violinistica **Olivia De Prato** opisana je kao "raskošna ... uvjerljiva" (New York Times) i "očaravajuća violinistica" (Messaggero Veneto, Italija).

Nakon preseljenja u New York City brzo se etablirala kao strastveni izvođač suvremene i improvizirane glazbe, razbijajući granice tradicionalnog violinskog repertoara i redovito nastupajući u Europi, Južnoj Americi, Kini i Sjedinjenim Državama. Njezine komorne glazbene aktivnosti uključuju nastupe na Maratonu Bang on Can Can u New Yorku, David Byrne Perspective Series u Carnegie Hallu, Festival u Luzernu s Pierreom Boulezom, Festival Ensemble Modern (Austrija), Festival "June in Buffalo", Ojai Festival sa Steveom Reichom i Bradom Lubmanom, Darmstadt New Music Festival i Aldeburgh Festival u Velikoj Britaniji. Olivia je članica njujorških sastava suvremene glazbe Signal i Victoire, suosnivačica i prva violinistica gudačkog kvarteta Mivos Snimala je za New Amsterdam Records, Tzadik, Carrier, Sunnyside, Mode, Cantaloupe i Porter Records.

2010. i 2011. putovala je Europom i Južnom Afrikom s Grammyjem nagrađenom Esperanzom Spalding i Društvom komorne glazbe za violinu i violu. gostujuća umjetnica, pozvana je da održi majstorske tečajeve solo i komorne glazbe za mlade glazbenike i skladatelje u Anchorageu (Aljaska), Medellinu (Kolumbija), Beču (Austrija), Hong Kongu, „Yong Siew Toh Conser vatory” (Singapur), Šangajski konzervatorij, Sveučilište MIAM (Turska), Glazbena škola Manhattan, Brooklyn College, Sveučilište New York i CUNY Graduate Center u New Yorku.

Olivia je blisko surađivala s poznatim skladateljima kao što su Sir Harrison Birtwistle, Pierre Boulez, Anthony Braxton, Chaya Czernowin, Peter Eotvos, Beat Furrer, Michael Gordon, Annie Gosfield, Georg Friedrich Haas, Helmut Lachenman, David Lang, Brad Lubman, Philippe Manoury, Benedict Mason, Meredith Monk, Krystof Penderecki, Hilda Peredes, Steve Reich, Todd Reynolds, Ned Rothenberg, Jorge Sanchez-Chiong, JG Thirwell, Julia Wolfe, Charles Wuorinen i Evan Ziporyn. Olivia De Prato odrasla je u Beču i Italiji. Studirala je na Sveučilištu za glazbu i umjetnost u Beču, a diplomirala je na Eastman School of Music i Manhattan School of Music. www.oliviadeprato.com

Američka violončelistica **Mariel Roberts** nadaleko je poznata ne samo zbog svojih virtuoznih izvedbi, već i kao "neustrašivi istraživač" u svom području (Chicago Reader). Njezin proždrljivi apetit za suradnjom i eksperimentiranjem kao tumača, improvizatora i skladatelja pomogao je u stvaranju djela koje premošćuje avangardnu, suvremenu, klasičnu, improviziranu i tradicionalnu glazbu. Roberts je nadaleko poznata po svom "tehničkom i interpretacijskom majstorstvu" (stalo mi je ako slušate) i po izvedbama koje vri "strašnim intenzitetom" (The Whole Note). Roberts se pojavio kao solist i komorni glazbenik na četiri kontinenta, a ponajviše kao član i ko-direktor Ansambla Wet Ink (koji je The New York Times proglasio "Najboljim ansamblom klasične glazbe 2018."), kao i sa Međunarodni suvremeni ansambl (ICE), Mivos kvartet, Bang on a Can All Stars i Ensemble Signal. Redovito nastupa na glavnim pozornicama nove glazbe, kao što su Lincoln Center Festival (NYC), Wien Modern (Austrija), Lucerne Festival (Švicarska), Cervantino festival (Meksiko), Klang festival (Danska), Shanghai New Music Week (Kina), Darmstadt Internationalen Ferienkurse für Neue Musik (Njemačka) i Aldeburgh Music Festival (UK). Roberts je predstavljen raznim izvanrednim snimkama, uključujući naslove na Innova Records, Albany Records, New World Records, New Amsterdam, Carrier Records, New Focus i Urtext Records. Robertsove skladbe izvođene su na mjestima kao što su Merkin Hall i Miller Theatre u New Yorku. Roberts je objavila dva solo albuma novih djela naručenih za nju. Prvi, "Nonextraneous Sounds" (2012.), bio je poznat po

"tehničkom štihu i izuzetnoj osjetljivosti" (Forum skladatelja). "Kartografija" (2017.) iz 2017. učvrstila je Robertsovu poziciju "jedne od najavanturističnijih figura na novoj njujorškoj glazbenoj sceni - one sa temeljnim uporištem u klasičnoj tradiciji, ali proždrljivim apetitom i neumornom disciplinom u novom poslu". (Bandcamp). Njezini bliski suradnici obuhvaćali su širok raspon žanrova i uključuju neke od najvažnijih osoba na suvremenoj i eksperimentalnoj sceni, poput Georgea Lewisa, Alexa Minceka, Tima Heckera, Natea Wooleyja, M. Lamara, Patricka Higginsa (Zs), Ingrid Laubrock, Jeffrey Mumford, Sam Pluta, Eric Wubbels i Ambrose Akinmusire. <https://www.marielroberts.com/>

Gordan Tudor, jedan je od vodećih glazbenika svoje generacije, aktivan kao solist, skladatelj, komorni glazbenik i pedagog. Višestruki je pobjednik državnih i međunarodnih natjecanja saksofonista i skladatelja te dobitnik najviših umjetničkih te diskografskih nagrada. Nastupao je po čitavoj Europi i Sjevernoj Americi u raznim komornim sastavima te kao solist s mnogim orkestrima. Skladbe su mu izvedene na svim kontinentima, a iste prouzvodite renomirani umjetnici (James Carter, Eric Aubier, Claude Delangle, Zoran Dukić, JD Michat, Phillipe Geiss, Matjaž Drevenšek, Krešimir Bedek, Petrit Ceku, Maroje Brčić, Ivana Bilić, Nikola Krbanyevitch, Nikola Fabijanić, Ivan Batoš, Linda Mravunac Fabijanić, Terezija Cukrov, Dani Bošnjak, Goran Jurković i dr.) te ansambli (Amstel Quartet, TajjQuartet, Strasbourg Saxophone Ensemble, KUG-Sax-Sippia, Zagrebački kvartet saksofona, Varaždinski komorni orkestar, Cantus ansambl, Kvartet tuba XXL, Orkestar HNK Split, Zadarski komorni orkestar, Ensemble Splithesis, S/UMAS, SOS Ensemble, Mobilis Quartet, Papandopulo kvartet, Splitski kvartet gitara, GMO Sanctus Domnio i dr.). Iako su mu skladbe redovito programirane na poznatim festivalima u zemlji i inozemstvu (MBZ, MIT Taiwan, BOAC at Mass Moca, Re:Formers Festival Moscow, Neu Musik Heilbron, Neukollner Originaltone, Festival Ljubljana, Izlog suvremenog zvuka, Audio Art, Sax Open, Vienna Sax Fest, Szczecinek Summer Festival, Sax Only Antwerpen, Mallorca Sax Festival, Osorske glazbene večeri, Glazbena tribina Opatija, Dubrovačke ljetne igre, MAG Festival, PianoLOOP, Zagrebački festival klavirskih dua, Ciklus Virtuoso i dr.) posebno je ponosan na činjenicu da je balet "Vodoinstalater" nakon premijere na Muzičkom biennalu u Zagrebu ostao 5 sezona na repertoaru Teatra &TD te je Vodoinstalateru pripala čast biti jedina plesna predstava u sklopu 60. Dubrovačkih ljetnih igara. Trenutno vodi međunarodnu klasu saksofona na Umjetničkoj akademiji u Splitu (UMAS) te je umjetnički voditelj ansambla za suvremenu glazbu S/UMAS kojeg je osnovao pri Umjetničkoj akademiji u Splitu. Školovao se u u Splitu (D.Colić), Zagrebu (D.Sremec), Amsterdamu (A.Bornkamp) i Parizu (C.Delangle). Gordan je alt saksofonist hvaljenog Papandopulo kvarteta te sopran saksofonist Tria GIG.

Synchronos je međunarodni ansambl utemeljen kao festivalski ansambl posljednjih dviju Glazbenih tribina u Opatiji, ali i kao rezultat dugogodišnje suradnje pojedinih umjetnika, koji su sada sastavni dio ansambla. Ovaj ansambl ima dugoročan cilj povezivanja umjetnika iz Hrvatske sa zemljama Europske unije, a potreba za time proizašla je iz nekoliko poziva za suradnjom skladateljā i instrumentalistā na europskim projektima suradnje – umjetničkim platformama, na kojima sudjeluju renomirani europski skladatelji i neovisni ansambli, posebice oni mlađe i srednje generacije. Ansambl nastavlja intenzivnu suradnju s hrvatskim i skladateljima iz nekoliko zemalja Europske unije, uz razvoj novih ideja, platformi te praizvedbi kompozicija. Članovi ansambla: Eric Lamb, Renaud Guy-Rousseau, Vlatka Peljhan, Victor Lowrie Tafoya, Vid Veljak, Ivana Kuljerić Bilić, Mia Elezović i Davorin Brozić.

Flautist **Eric Lamb** djeluje kao solist, organizator koncerata i komorni glazbenik. Godine 2013. napustio je mjesto glavnog člana Međunarodnog ansambla za suvremenu glazbu – ICE, kako bi nastavio karijeru kao solist i komorni glazbenik. Eric je jedan od umjetničkih voditelja ansambla *paladino*. Od 2016. do 2018. bio je predavač na Sveučilištu u Aucklandu, gdje je podučavao improvizaciju, komornu glazbu, flautu te je bio koordinator studentskog ansambla za suvremenu glazbu. Nastupio je s nizom uglednih svjetskih orkestrara i ansambala, uključujući Ženevsku Cameratu, Ansambl *Phace*, Komorni orkestar iz Ostrobotnije, Ansambl Omega, Clevelandski orkestar, *Cameratu Bern*, Orkestar Grada Birminghama, ansambl *ASKO Schönberg*, Radijski orkestar iz Frankfurta, te je dobivao pozive na festivale u Melbourneu, Darmstadtu, Grazu, Salzburgu, Lockenhausu, *Acht Brücken* u Kölnu, *Mostly Mozart*, Heidelberško proljeće te na Festival nove glazbe u Bukureštu - nabrojimo ih samo nekoliko. Na području komorne glazbe surađuje s nekima od najpoznatijih europskih pjevača, instrumentalista i umjetnika. Uz brojne projekte, Eric je surađivao sa Zakladom *Stockhausen* i kazalištem u Baselu na ponovnom utjelovljenju uloge Luzifera u Stockhausenovoj operi *Donnerstag aus Licht*. U posljednjem desetljeću Eric Lamb praizveo je više od 200 djela i surađivao sa skladateljima Johnom Adamsom, Kaijom Saariaho, Georgeom Lewisom, Marc-Andresom Dalbaviejem, HK Gruberom, Matthiasom Pintscherom, Reinbertom de Leeuwom, Michelom van der Aaom, Nicom Muhlyjem, Benom Fokkettom i dirigentima kao što su Sakari Oramo, Franz Welser-Möst, Vladimir Aškenazi, Ludovic Morlot, Pablo Heras-Casado, Steve Schick, Susanna Mälkki i Pierre Laurent-Aimard.
<https://www.ericlambflutist.com>

Renaud Guy-Rousseau (Pariz 1990.) učio je kod Michela Berniera na *Conservatoire des Lilas* prije nego što se pridružio klasi Richarda Vieillea na CRR u Parizu. Zanimanje za bas klarinet dovelo ga je do suradnje s Jean-Marcom Voltom, a zatim i s Jean-Noëlom Crocqom. Usavršio se u komornoj glazbi u klasi Paula Meyera i Erica le Sagea u puhačkom kvintetu, a zatim je nastavio studij na CNSM u Parizu u klasi Philippea Berroda i Arnauda Leroya. Pobjednik je Europskog glazbenog natjecanja u Pikardiji, Leopold Bellan i UFAM, a bio je i glavni klarinetist *Jeune Philharmonie de Seine Saint Denis* između 2004. i 2007. Renaud je sudjelovao u Francuskom orkestru mladih pod dirigentskom palicom Dennis Russell Davies, te orkestru Pacific Music Festivala sa sjedištem u Japanu pod ravnanjem Fabija Luisija. Bas klarinetist solist je *Orchestera Lamoureux* i član ansambla *Furians* (dirigenta Pierrea Dumoussauda), redovito nastupa u *Orchester les Siècles*, *Orchester National de Lyon*, *Orchester Philharmonique de Radio-France*, *Orchester de Paris* i *Orchester National de France*, gdje je imao priliku raditi pod dirigentskom palicom Bernarda Haitinka, Danielea Gattija, Leonarda Slatkina, Alaina Altinoglua, Jamesa Gaffigana i Davida Afkhama. Kao zaljubljenik u improviziranu glazbu, slijedio je savjete Louisa Scalvisa, Thomasa Savyja i Vincenta Lêa Quanga te svira u manouch jazz grupi *Les Tzingarelli*. U rujnu 2013. Renaud Guy-Rousseau pridružio se *Orchester National de France* u kojem svira solo bas klarinet.

Vlatka Peljhan diplomirala je violinu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a zatim magistrirala violinu i violu na Visokoj školi za glazbu i ples u Rotterdamu (Nizozemska). Studirala je s eminentnim pedagogima, poput Jean-Jacquesa Kantorowa, Cristiana Bora, Andrasa Czifre, Eve Hühn, Asje Kušner i Maje Dešpalj. Solistički je nastupala uza Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski puhački orkestar Hrvatske vojske, Puhački orkestar Muzičke akademije te orkestre HNK-a u Zagrebu i Osijeku. Pobjednica je Međunarodnog violinističkog natjecanja *A. Marcosig* u Italiji 1998. Bila je članicom Zagrebačkoga klavirskog trija (1997.-2002.), s kojim je

dobila brojne nagrade u Hrvatskoj i inozemstvu te gostovala na domaćim i međunarodnim festivalima komorne glazbe u Izraelu, Norveškoj, Njemačkoj, Austriji, Sloveniji, Italiji i Nizozemskoj. Bila je članicom *Pacific Music Festival Orchestra* u Japanu (2003.) i *Symphony Orchestra Academy of the Pacific* u Kanadi (2004.). Bila je i stalnom članicom Rotterdamskoga komornog orkestra i Amsterdamskog simfonijskog orkestra te ansambla Zagrebačkih solista. U ljeto 2014. članica je Simfonijskog orkestra slavne fondacije *Arena di Verona*. Surađivala je s međunarodnim komornim baroknim ansamblima - *Harmonia Antiqua Labacensis* i *BalkanBaroque Band*, s kojima bilježi nastupe u Grčkoj, Sloveniji, Italiji i Francuskoj, a također i komornog ansambla *Alisios Camerata*, s kojim je, uz koncerte u Hrvatskoj, gostovala u Japanu, Kanadi i na Cipru te izdala nosač zvuka s djelima hrvatskih skladatelja pisanih za taj ansambl. Koncertna je majstorica Orkestra Opere HNK-a u Zagrebu i docentica za komornu glazbu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Victor Lowrie Tafoya svestran je violist, improvizator i skladatelj. Kao strastven zagovornik nove glazbe, nastupao je kao solist, komorni glazbenik i pedagog diljem SAD-a, Južne Amerike, Europe i Azije. Victor je jedan od osnivača Kvarteta *Mivos* te redovito nastupa sa sastavima kao što su *Ansambl Signal*, *Slee Sinfonietta* i *Wet Ink* ansambl. Može ga se čuti na snimkama u izdanju *Carriera*, *Kill Rock Stars*, *New Amsterdam*, *New Focus Recordings* i *Tzadik Records*. Kao skladatelj, Victor piše za soliste i komorne sastave, stapajući osobni osjećaj za melodiju i harmoniju, u stalnom razvoju s istraživanjima, u improvizaciju i elektroniku. Diplomirao je na Državnom sveučilištu u San Franciscu, a program suvremene izvedbe završio je na *Manhattan School of Music*. Victor je odrastao na idiličnoj središnjoj obali Kalifornije, a trenutačno živi u Beču sa suprugom i sinom.

<https://www.victorlowrietrafoya.com/>

Mia Elezović diplomirala je i magistrirala klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Zvezdane Bašić. Studij je nastavila na *Hochschule für Musik und darstellende Kunst* u Beču te na *Hochschule für Musik* u Frankfurtu u klasi Herberta Seidela. Na poziv japanske vlade 2004./2005. godine boravila je na *Showa University* u Kawasakiju, u sklopu istraživačkog rada na temu suvremenih japanskih skladatelja za klavir. Godine 2009. magistrirala je u programu *Contemporary Performance* na *Manhattan School of Music* u New Yorku. Uspješno je nastupala na međunarodnim pijanističkim natjecanjima i primila različite nagrade za uspješno umjetničko djelovanje. Surađivala je s brojnim orkestrima i komornim sastavima u Europi, Japanu i Americi te s umjetnicima i dirigentima (K. Ono, P. Dešpalj, P. Rophé, A. Kalajdžić, L. Pfaff, P. Škerjanc, Z. Srzić i drugi). Bila je članica i suradnica mnogih ansambala za suvremenu glazbu, poput Španjolskog nacionalnog ansambla za suvremenu glazbu, ECCE ansambla, *Le Train Bleu* u New Yorku (SAD) i Cantus Ansambla. Bila je gošća radijskih i TV programa u Hrvatskoj i Njemačkoj te mnogih domaćih i inozemnih glazbenih festivala. Djelovala je na brojnim inozemnim glazbenim učilištima (npr. *Kyoto University for Music and Arts*, *Manhattan School of Music*, Umjetnička akademija u Splitu), od 2010. predaje na *Conservatoire Royal de Liège* u Belgiji i od 2016. na Umjetničkoj akademiji u Osijeku.

Skladatelj, gitarist i lutnjist, **Srđan Berdović** (Dubrovnik, 1973.), autor je koncertantne, filmske i kazališne glazbe, a posljednjih dvadesetak godina kontinuirano djeluje na međunarodnoj glazbenoj sceni (New York, Amsterdam, Tokio, Pariz, Mexico City, Zagreb). 1995. godine odlazi na *Mannes College of Music* u New York, gdje nastavlja studij klasične gitare započet na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te upisuje studij kompozicije. U idućih pet

godina studirao je kompoziciju s Davidom Loebom, Robertom Cucksonom i Leom Edwardsom te glazbenu teoriju s Carlom Schachterom i Poudieom Burnstainom. Od 1997. do 2006. godine predavao je klasičnu gitaru i teorijske predmete na *Mannes College of Music*. Bio je osnivač, umjetnički voditelj i član brojnih ansambala (*Ex Arte, Antiphonus, Edin Karamazov kvartet, Minstrel, Strings and Holes, Six Hands Guitar Trio*), ostvaruje opsežan koncertni i diskografski opus (*Sony Classical, Naxos, Vienna Modern Masters, Croatia Records, Aquarius Records, Menart*). Kao autor filmske i kazališne glazbe uspješno je surađivao s renomiranim domaćim i inozemnim naručiteljima (*Arte DE, BBC, PBS, HRT, Dubrovačke ljetne igre, GDK Gavella*).